

Knud Damgaard (S):

Ja, jeg synes jo nok, at den stemmeføring og det ordvalg, vi har oplevet i de seneste indlæg, berettigede os andre til at sige, at dette her ikke var en henvendelse til partierne om at tage denne sag op — det er jo i øvrigt allerede sket — men var et forsøg på at råbe sig ud af dette hus med demonstrationsytringer.

Jeg må for mit vedkommende sige, at når hr. Henning Philipsen tilsyneladende har et næsten søsterkærligt forhold til boligudvalgsformænd her i huset, som lige så klart synes at gå i arv, så kunne det i hvert fald godt udtrykkes på en lidt mere rimelig måde, end det sker i dette tilfælde. Jeg kunne godt stå og konstatere, at hr. Henning Philipsen heller ikke kan læse, og det ved jeg da godt at han kan, men der er i hvert fald noget, der tyder på, at han ikke ved, hvilke aviser han læser i. Det er nu uklogt; jeg synes nok, man bør se på det, før man giver sig til at vurdere skriften, der står deri. Den artikel, der tales om, kan ikke være andet end den, jeg har i Aktuelt i dag, idet den, der var i BT, ikke var i i dag, men for flere dage siden.

Hr. Henning Philipsen hævder nu, at boligudvalgets formand gennem denne artikel har markeret, at han intet kender til det forlig, der er indgået, og da jeg gerne lytter til, hvad hr. Henning Philipsen siger, og meget gerne tager ved lære — jeg er endnu ikke blevet for gammel til det — vil jeg spørge, hvad han egentlig konkret tænker på. For hvis det er dette tal for nybyggeriets billigere priser, som er nævnt om Albertslund, ja, så foreligger der oplysninger om det, som viser, at jeg har ret.

Henning Philipsen (SF):

Jeg vil gerne først sige her i anden omgang, at ingen skal bestride, og heller ikke jeg vil bestride, at der findes ejendomme i dette land, som i allerhøjeste grad trænger til forbedring, trænger til at blive gjort i stand og i høj grad trænger til kapital til vedligeholdelse. Jeg synes, det skal siges for også at undgå misforståelser i øvrigt, for når man diskuterer den omkostningsbestemte leje, som det gøres her, har jeg ikke så svært ved at acceptere — og det har jeg for øvrigt aldrig haft — at man på lige fod med det, vi kender i det almennyttige byggeri, og som

vi dér forstår ved omkostningsbestemt leje, også praktiserer den i det private udlejningsbyggeri. Jeg synes, det skal siges, så det ikke kan misforstås: den holdning har jeg, og jeg mener, den er rigtig.

Hvad vi derefter kan diskutere, er en anden ting, det er spørgsmålet om, at i og med at man har en omkostningsbestemt leje, hvis man har det i det private udlejningsbyggeri, hvordan forhindrer man så, at kapitaliseringen af værdistigningen tilfalder ejeren og ikke lejerne? Men det er en anden problemstilling, og det er måske derfor rigtigt af mig at gøre opmærksom på ikke mindst over for hr. Wilhjelm og hr. Steen Folke, der i den forbindelse taler om S-SF-forliget af 1973, at dette ganske enkelt forudsatte, at der ikke efter den 1. april 1974 i medfør af boligforliget af 1966 ville ske lejestigninger, som vi ikke havde nogen som helst form for indflydelse på.

Så skal jeg sige til hr. Knud Damgaard, at jeg beklager meget, at jeg sagde, at det, jeg citerede hr. Knud Damgaard for, havde stået i B. T., det stod i Aktuelt, det er helt korrekt. Nu ser jeg ikke så forfærdelig megen forskel i indholdet, uanset om det har stået i B. T., eller Aktuelt, og somme tider har jeg også svært ved at kende forskel på B. T. og Aktuelt, men det er en anden ting. Det ændrer bare ikke noget ved det.

Det er korrekt, som hr. Knud Damgaard beskrev det, at der ville ske lejenedsættelser. Vi har på intet tidspunkt heller indvendt noget imod statsfinansiering af boligbyggeriet, det tror jeg hr. Knud Damgaard ved, men det, det drejer sig om, er, at man efter en stigende skala, hvis man fik sin vilje, ville pålægge det ældre almennyttige byggeri stigende udgifter til finansiering af nyt almennyttigt byggeri. Det er det, det drejer sig om i modsætning til S-SFs forlig, hvor vi tog 1/4 pct. over 4 år, og så var den sag ude af verden. Altså: en stigende andel, hvis forligspartierne fik deres vilje. Nu får de ikke deres vilje, disse forligspartier, af én bestemt årsag, nemlig at Boligselskabernes Landsbyggefond har sagt nej, bravt sekunderet af Boligselskabernes Landsforenings kongres, hvor man siger: vi vil ikke opkræve én krone mere end det, som er minimum, og som forlanges i lovgivningen.

Her kunne det måske være passende at spørge boligministeren: hvilken holdning